

A. MATTHEY
Η ΒΡΑΣΙΛΙΑΝΗ

Ἡ κυρία Δὲ Σερχὺ ὥχρ' ἄσσε καὶ ἀνηγέθη ἀποτόμως.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ δρᾶμα, ὅπερ ἀφηγοῦμεθα, καὶ τοι παράδοξον καὶ τρομερὸν ἐν ταῖς πλείσταις τῶν λεπτομερειῶν αὐτοῦ, εἶνε ἀσθενὴς μόνον ἀντήχησις. Τὸ δημόσιον οὐδέποτε ἐγνώρισε τὰς ἀληθεῖς περιπετείας. Εἶδε μόνον τὴν καταστροφὴν, τὴν λύσιν, δι' ἧς μόνῃς οὐδὲν δύναται τις ἀκριβῶς νὰ ἐννοήσῃ.

Τινὲς ὑπέλαβον ὅτι ἐμάντευσαν μέρος τι τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὗτοί εἰσιν ὀλίγιστοι, ἄλλως τε, καὶ οὗτοι ἐξέλιπον, μηδεμίαν δυνηθέντες ἀπόδειξιν νὰ προσαγάγῃσι τῆς τοιχῦς γνώμης αὐτῶν.

Ὁμίλησαν ἐπὶ εἴκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας περὶ τῆς ἀνηκούστου καταστροφῆς, ἥτις ἐπληξε μεγάλην τινὰ οἰκογένειαν, καὶ ἔπειτα ἐσκέφθησαν περὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Δὲν εἶνε δυνατόν ἄλλως πῶς νὰ γείνη. Οἱ ἠθοποιοὶ ἀνῆκον εἰς ὑψηλὴν τάξιν καὶ εἶχον μέγα συμφέρον νὰ καλύψωσι τὴν ὑπόθεσιν, καὶ διὰ τοῦτο αὕτη περιεβλήθη τὸν σκοτεινὸν τοῦ μυστηριώδους πέπλου.

Ἴδου σήμερον πλήρως ἡ διήγησις.